

“No tindria sentit continuar en un govern que no vulgui fer net”

La creació d'una oficina antifrau ha estat un dels darrers episodis d'enfrontament entre les formacions que donen suport al Govern tripartit de Catalunya, especialment entre el PSC i ERC. Després d'intenses negociacions, l'executiu català va aconseguir consensuar una proposta de projecte de creació d'una oficina que ha de servir per investigar els possibles casos de frau que es puguin donar en la gestió de les institucions públiques catalanes. La polèmica va esclatar, però, quan el grup parlamentari del PSC va anunciar que presentaria un plec d'esmenes al projecte del Govern, quan passés per la cambra catalana, entre les quals n'hi havia que pretenien circumscriure la capacitat investigadora de l'oficina antifrau als organismes dependents de la Generalitat de Catalunya. En quedarien al marge les altres institucions públiques catalanes, com l'administració local. Els republicans van saltar, fins a l'extrem de plantejar la possibilitat de trencar els acords de govern si els socialistes mantenien les esmenes. Després de la tempesta, unes quantes reunions van servir per assolir un acord entre les forces del tripartit i redreçar la crisi.

—Qui ha rectificat, ERC o el PSC?

—Esquerra ha defensat en tot moment dues qüestions: la independència de l'oficina antifrau, i la seva capacitat per investigar totes les administracions públiques. I això no tothom ho veia clar.

A partir d'aquí, penso que una part important de la discussió ha estat motivada per batalles internes del PSC. No es van aclarir entre ells i estaven demanant coses diferents.

—Què demanava el PSC?

—El primer projecte que vam elaborar a la secretaria general del conseller primer preveia que aquesta oficina fos un organisme dependent del Parlament. Però llavors, el secretari del Govern [Ernest Maragall] ens va dir que no, que havia de dependre del Govern. Després de negociar molt, vam acordar el docu-

Xavier Vendrell (Sant Joan Despí, Baix Llobregat, 1966) és secretari d'organització i finances d'ERC, i secretari general del conseller primer de la Generalitat de Catalunya. Des del seu càrrec ha estat un dels impulsors del projecte de l'oficina antifrau que ha de vetllar per evitar les irregularitats financeres en les administracions públiques catalanes.

ment que va sortir. Però un cop al Parlament, el PSC va dir llavors que havia de dependre del Parlament! Ep, però si va ser el PSC en el Govern qui va dir que no! No s'aclarien.

Nosaltres sempre hem mantingut posicions molt clares: no acceptarem res que no garanteixi l'absoluta independència de l'oficina antifrau. Entenem que el Parlament ho garanteix, perquè el nomenament del responsable d'aquesta oficina, que el proposarà el conseller primer en nom del Govern, l'ha de ratificar una majoria de tres cinquenes parts de la cambra. Per tant, serà amb el consens d'una gran majoria parlamentària.

—Vostè és també secretari d'organització i finances d'ERC. Que algú que coneix el món de la comptabilitat dels partits insisteixi a crear una ofi-

cina antifrau indica que el pati està prou empastifat?

—A veure, quan el president de la Generalitat de Catalunya, no qualsevol ciutadà, parla del “3%”, entre la classe política i periodística ningú no va fer cara de dir “de què parla, aquest senyor?”. Tothom sabia de què parlava. Per tant, no és el secretari d'organització i finances d'ERC, sinó tota la classe periodística, política i empresarial, que saben que el soroll de fons era per alguna cosa. Per tant, era una percepció que tenia també bona part de la ciutadania.

Jo he reclamat públicament que tots els secretaris de finances dels partits compareguem davant la premsa amb tota la documentació comptable i que ens sotmetem a les preguntes obertes que calgui. Això vol dir que hauríem de poder donar tota la informació sense cap problema. I Esquerra la pot donar tota, fins al darrer rebut que demostra que estem pagant tots els nostres crèdits.

—Sobre els crèdits, li retreuen al seu partit que ara que és al Govern ha renegociat el deute amb La Caixa. Fins a quin punt això és compatible, èticament, amb la filosofia de la lluita antifrau?

—Això no és com ho han volgut presentar. Quan jo vaig anar a veure la gent de La Caixa, els vaig dir —amb aquest exemple mateix, i espero que no se m'ofengui l'empresa en qüestió—, que imaginessin que jo era el director general d'una empresa com Titanlux i que imaginessin també que no tenia un patrimoni que poguessin executar per fer front al meu deute. Aquesta era la situació d'ERC. I així, com ho podria fer qualsevol empresa en una situació similar, és com vam parlar amb l'entitat financera. Ells no podien executar el deute, i Esquerra tenia la voluntat de pagar-lo. Tot i així, no hi podíem fer front, per la càrrega que significaven els interessos de demora, que eren de prop del 20%. Aquella situació no tenia sortida ni per a ells ni per a nosaltres, no era racional. Així, els vam proposar pagar el

cent per cent del capital prestat, però a un interès de preu de mercat –un 3% aproximadament–. Li ben asseguro que La Caixa, o qualsevol altra entitat financera, acceptaria unes condicions com aquestes de qualsevol empresa.

El que passa és que vostè o jo, com a ciutadans, si ens han deixat uns diners és perquè tenim un patrimoni amb el qual podem respondre. Si tenim una hipoteca i no la paguem, se'ns queden la casa, que val més del que devem. En el cas d'un partit com el nostre, que no tenim patrimoni executable, pactem unes altres condicions, però són unes condicions de mercat. No pretenem cap tracte de favor, ni res que no pugui plantejar qualsevol industrial d'aquest país.

—No hi ha el perill, però, que aquest tipus d'operacions financeres en política puguin semblar sospitoses?

—No en el nostre cas. Abans de signar cap acord vaig anar al Tribunal de Comptes; si no recordo malament, el 23 d'octubre del 2004. Els vaig plantejar aquesta possible operació. Van respondre que això ho feien tots els partits, però la diferència era que nosaltres érem els primers que els ho havíem anat a consultar prèviament. Van afegir que no es podia considerar de cap de les maneres una cosa irregular. Però fins i tot vam dipositar una còpia de l'acord signat amb La Caixa al Tribunal de Comptes i a la Sindicatura de Comptes.

Per tant, hem estat absolutament transparents i no hem fet res mal fet, ni èticament ni legalment. El que he pogut negociar com ERC, ho hauria pogut fer com a director general de qualsevol empresa, encara que *El Mundo* prentengui vincular-ho al fet que nosaltres estiguem al Govern. A més, a Esquerra no tenim res a oferir a La Caixa. I no som ningú per decidir si poden fer o no una opa a Endesa.

—Tornem al procés de gestació de l'oficina antifrau. El desacord entre ERC i el PSC ha posat veritablement en perill el tripartit?

—Crec que no, perquè el PSC no estava disposat a trencar per aquest tema. Però nosaltres sí que tenim clar que hi ha tres elements clau de compromís amb els ciutadans d'aquest país, als quals de cap de les maneres renunciarem: finançament, Estatut i mans netes. Van ser elements troncats de la nostra

TINA BARGUÉ

campanya i de la trajectòria dels darrers deu anys d'ERC. Per tant, hi ha molta gent que confia que siguem capaços d'impulsar el finançament i l'Estatut, com estem fent, i de garantir que les ad-

ministracions públiques es gestionen de la manera més adequada i més honesta possible. No tindria cap sentit, quan hi hem insistit tant, continuar en un govern que no vulgui fer net.

TINA BAGUÉ

“Esquerra no tenim res a oferir a La Caixa. I no som ningú per decidir si poden fer o no una opa a Endesa”

—Quina capacitat real de lluita tindrà l'oficina antifrau?

—Actuar contundentment contra el frau és més fàcil que no sembla. Cal tenir llicència i mitjans. I això és el que farà l'oficina, donar llicència i mitjans. Seixanta persones es dedicaran a aquesta feina.

Hi ha administracions que els costa el doble fer la mateixa cosa que a altres administracions. Caldrà veure per què passa això. I els que hagin pagat el doble ho hauran de saber justificar, perquè es pot gestionar malament, però, tant? D'aquesta manera, la gent que avui es planteja fer qualsevol martingala legal,

s'ho haurà de repensar. Estic seguríssim que sortiran diversos afers, però sobretot, encara més, que tindrà un efecte dissuasiu brutal. No es tracta de fer anar ningú a la presó, tot i que si algú l'ha feta i es comprova, l'haurà de pagar, la vida és així.

—On ha detectat més resistències a la posada en marxa de l'oficina antifrau?

—Hi ha hagut tres partits que han presentat esmenes [PSC, CiU i PP] i dos que no n'hem presentat [ERC i ICV]. Crec que és evident. Però que en presentés un dels que està en el Govern era especialment greu.

—Considera que és un episodi de deslleialtat del PSC?

—Crec que és més un episodi de descoordinació entre ells. Perquè jo tinc la certesa que ni el secretari del Govern, ni el conseller d'Economia i Finances [Antoni Castells] no eren conscients del que passaria. De fet, el mateix conseller, en el ple del Parlament de dijous [dia 10] em va deixar molt tranquil, em va dir “t'he donat la meua paraula i jo la compleixo”. I, efectivament, ha complert i les coses han anat com havien d'anar.

—Hi ha, però, qui sempre ha dit que eren vostès, els d'Esquerra, els que es descoordinaven?

—Bé, això és el que es venia. Però penso que cada vegada està més clar que quan algú parla dins del Govern de part d'ERC, després el partit no en discrepa. I això crec que s'ha vist en més d'una ocasió. En la recta final de les negociacions de l'Estatut a Catalunya, per exemple, en reunions entre Mas i Maragall, on semblava que tot estava gairebé tancat, al cap d'unes hores els seus respectius partits els desmentien. Això no ha passat mai a ERC. Per tant, que cadascú assumeixi les seves accions. Moltes vegades ens toca el rebre injustament, crec. Avui Esquerra és un partit molt unit, sobretot perquè tota la gent que hi som tenim un objectiu comú. Tinc els meus dubtes que tots els altres partits tinguin uns objectius tan clars. I malgrat discrepàncies personals, de mètode, de tàctica o d'estratègia, tenir un objectiu polític comú t'ajuda a estar cohesionat. Tenim bastant clar on anem i com hi anem.

Enric Rimbau

Cines Babel
Cines Albatros

CINES ALBATROS
Fra Lluís Colomer, 4 Acc. - València

MATCH POINT

de Woody Allen

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS:
4€ De dilluns a dijous
i 4,40€ cap de setmana.
(Cal acompanyar el justificant de pagament)

Si ets lector d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous

MATCH POINT